संज्ञायां कन् (उचुड़) दृषभेदे पु० रत्नमालाकोषः ।

स्थूलकङ्गु पु० कर्म० । वरकधान्ये (गोरधान) राजनि० ।

स्थूलकणा स्त्री कर्म० । १स्थूलजीरके राजनि० ६त० । २धीमकणयुते त्रि० ।

स्थूलकण्टक पु० स्थूलः कण्टकोऽस्य । जाम्बवर्बुरे राजनि० कप् अत इत्वम् । स्थूलकण्टकिका शालमलीवृक्षे स्त्री ।

स्थूलकण्टा स्त्री स्थूलः कण्टः कण्टकोऽस्याः । दृढ़त्वाम् राजनि० ।

स्थूलकन्द पु० स्थूलः कन्दोऽस्य । १रक्तवर्णे २शूरणे ३दृढ़ाख्यकन्दे ४मानके च राजनि० ।

स्थूलक्षेड़ पु० स्थूलः क्षेड़ो यत्र । वाणे त्रिका० ।

स्थूलचक्षु पु० स्थूला चक्षुरिव शिखाऽस्य । १महाचक्षुषाके राजनि० २दृढ़चक्षुयुते त्रि० ।

स्थूलजीरक पु० कर्म० । जीरकभेदे (कालजिरा) भावप्र० ।

स्थूलताल पु० कर्म० । हिन्तालवृक्षे राजनि० ।

स्थूलत्वचा स्त्री स्थूला त्वचा यस्य । काश्मर्य्याम् राजनि० ।

स्थूलदण्ड पु० स्थूलो दण्डोऽस्य । देवनले राजनि० । स्थूलनालोऽप्यत्र । [राजनि० ।

स्थूलदर्भ पु० स्थूलं दर्भं दभ्यतेऽनेन दभ-घञ् । कुशे (सुज)

स्थूलदला स्त्री स्थूलानि दलानि यस्याः । दन्तशठायाम् राजनि० ।

स्थूलनास पुंस्त्री० स्थूला नासाऽस्य ।१शूकरे हेमच० स्त्रियां ङीष् । २दृढ़नासायुते त्रि० स्त्रियां टाप् स्थूलनासिकोऽप्यत्र ।

स्थूलपट्ट पु० स्थूलं पट्टं यस्मात् । कार्पासे शब्दर० तत्स्थूलजपट्टस्य स्थूलत्वात्तथात्वम् । पृषो० स्थूलपट्टाक तत्रार्थे पु० शब्दर० ।

स्थूलपाद पुंस्त्री० स्थूलाः पीनाः पादा यस्य नान्यत्रोपः समा० । १गजे शब्दमा० स्त्रियां ङीष् । ७त० । २श्लीपदरोगे च ।

स्थूलपुष्प पु० स्थूलं पुष्पं यस्य । १वकवृक्षे २पर्वतजातापराजितायां स्त्री रत्नमा० । ३यवतिक्तायां स्त्री राजनि० ङीप् ।

स्थूलफल पु० स्थूलं फलमस्य । १शालमलीवृक्षे राजनि० । २दृढ़फलान्विते त्रि० । ३शणपुष्प्यां स्त्री राजनि० ।

स्थूलभूत न० कर्म० । वेदान्तोक्ते प्रत्येकं पञ्चीकृतपञ्चमापन्ने पृथिव्यादौ भूते ।

स्थूलमरिच न० नित्यकर्म० । उद्भाटे राजनि० ।

स्थूलमूल न० । ६त० । चाचमयमूले राजनि० ।

स्थूललक्ष(क्ष्य) त्रि० स्थूलं लक्षयति दानाय वंचयते लक्ष-अण् स्थूलं लक्ष्यं वाऽस्य । वञ्चकदातरि अमरः ।

स्थूलवर्त्मकृत् पु० स्थूलं वर्त्म करोति कृ-क्विप् । ब्राह्मणयष्टिकायाम् शब्दर० । [२स्थूलतयान्विते त्रि० ।

स्थूलवल्कल पु० स्थूलं वल्कलमस्य । १रक्तशोभ्रे जटा० ।

स्थूलवृक्षफल पु० स्थूलस्य वृक्षस्येव फलमस्य । स्निग्धपिण्डीतकवृक्षफले (भयना) राजनि० । [राजनि० ।

स्थूलवैदेही स्त्री विदेहे भवा अण् कर्म० । गजपिप्पल्याम्

स्थूलशाटक पु० कर्म० । स्थूलवस्त्रे अमरः स्थूलशाटिकादयोऽप्यत्र स्त्री जटा० ।

स्थूलशालि पु० कर्म० । महाशाली राजनि० ।

स्थूलशौर्षिका स्त्री स्थूलं शीर्षं यस्याः कप् अत इत्वम् । क्षुद्रपिपीलिकायाम् हेमच० । २दृढ़मस्तकयुते त्रि० ।

स्थूलषट्पद पु० षट्पद इव स्थूलः राज० । वरेलायाम्

स्थूलस्कन्ध पु०स्थूलः स्कन्धोऽस्य । कुकुदे (भान्दार) राजनि० ।

स्थूलहस्त न० स्थूलः हस्त इवाकारोऽस्य । गजशुण्डे त्रिका०

स्थूलांशा स्त्री स्थूलः अंशोऽवयवोऽस्याः । १गन्धपलाशायाम् राजनि० २स्थूलावयवे त्रि० ।

स्थूलाम्र पु० कर्म० । आम्रभेदे राजाम्रे राजनि० ।

स्थूलास्य पुंस्त्री० स्थूलमास्यं यस्य । १वर्षे शब्दच० स्त्रियां जातित्वेऽपि योपधत्वात् टाप् । २दृढ़मुखयुते त्रि० ।

स्थूलैरण्ड पु० कर्म० । दृढ़ैरण्डवृक्षे राजनि० ।

स्थूलैला स्त्री कर्म० । दृढ़ैलायाम् (बड़ एलाइच) राजनि० ।

स्थूलोदय पु० स्थूलानामुपलानामुदयो यस्य । १गण्डशैले स्थूलस्य गजस्य उदयः । २गजमध्यगतौ ३वरण्डे ४यवाकल्पे मेदि० ५गजदन्तच्छिद्रे च शब्दमा० ।

स्थेय पु० स्थीयते विवादनिर्णयकरणवासौ स्था-कर्मणि यत् । विवादे १संशयनिर्णयवे (जुरी) २पुरोहिते च मेदि० ३स्थिरे त्रि० हेमच० ।

स्थेयस् त्रि० अतिशयेन स्थिरः ईयसुन् स्थादेशः । १स्थिरतरे २शाश्वते त्रि०भरतः । स्त्रियां ङीप् । इयसु स्थेशोऽप्यत्र त्रि०

स्थैर्य्य न० स्थिरस्य भावः ष्यञ् । स्थिरतायाम् ।

स्थौणेय(क) पु० स्थूणायां तत्पशौ भवः ढञ् ढञ् वा । अग्निपर्णमाषमुद्गपर्णे (गाठियाला) अमरः । "स्थौणेयकं बहिर्वर्णं शुक्लवर्णञ्च कुक्कुरम् । शीर्णं रोमशूकं चापि शुक्लपुष्पं शुक्लच्छदम् । स्थौणेयकं बहु स्वादु तिक्तं स्निग्धं त्रिदोषहृत् । मेधाशुक्रकरं लघ्वं रक्तोऽपीत्यपरन्तु तत् । हन्ति कुष्ठाक्षिहृद्रोगान्व्यतिलक्षणकान्,